illustratie: Michel de Boer

Wat doe jij **met je zakgeld?**

Deze kinderen helpen Red een Kind. Hieronder vertellen ze graag aan jou waarom ze helpen en hoe ze dat doen.

Eva Vos (9) over Deba Jani uit India
"Ik krijg zakgeld en doe soms klusjes, zo kan ik geld verdienen. Laatst had ik een heleboel geld gespaard en dat wilde ik weggeven. Waarom? Gewoon, om andere mensen te helpen. Maar papa vond dat ik maar tien procent mocht weggeven, omdat ik van God ook iets voor mezelf mag houden."

Ruben Bekkink (10) over Valesi uit Kenia
"Ze moet alle dagen eten en ze moet naar school gaan. We willen niet dat Valesi arm is, maar ze hoeft ook niet te rijk te zijn. Daar heb je niets aan. Als je veel geld hebt, wil je alleen maar meer hebben en dat kun je niet opmaken. Daar word je niet gelukkig van. Ze moet gewoon genoeg hebben."

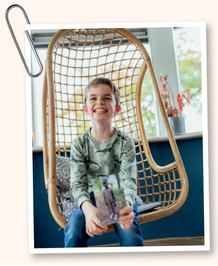

Mirthe Kloosterman (5) over Ackim uit Malawi
"Kijk, heb ik gemaakt voor Ackim," zegt de vijfjarige Mirthe Kloosterman en ze houdt haar mooie tekening omhoog. Vol trots laat ze haar getekende brandweerwagen zien.

Durf te dromen

door kinderboekenschrijfster *Liesbeth van Binsbergen*

Pepijn droomt ervan om later piloot te worden net zoals Fabrice uit het land Rwanda. Samen met zijn school komt Pepijn in actie om kinderen in Rwanda te helpen. Als Pepijn zijn enkel breekt is het maar de vraag of hij met de actie mee kan doen.

Wow, wat een grote wolk! Piloot Pepijn duwt een van de hendels naar voren, zodat het toestel nog verder stijgt. Tevreden kijkt hij even later uit het raampje van de cockpit naar de lege, blauwe lucht. De wolken liggen nu als plukjes watten onder hem. Tussen de wolken door glinstert het groene land. Pepijn ademt diep in. Wat is het prachtig hier boven. Maar hé, wat is dat? Dat grote witte ding daar? Dat lijkt wel een ijsbeer! Nee, het IS een ijsbeer en hij is heel dichtbij! Geschrokken geeft Pepijn een ruk aan het stuurwiel, maar het vliegtuig beweegt niet snel genoeg mee. Met grote ogen ziet Pepijn de neus van het vliegtuig recht op de ijsbeer af koersen. Het enorme beest zwaait wild met zijn poot alsof hij zeggen wil 'Ga eens aan de kant jij'. Pepijn slaat zijn handen voor zijn gezicht. 'Help!'

'Waarmee moet ik helpen,' zegt opeens een stem. Er valt een kussen naar beneden. Pepijn opent zijn ogen en kijkt in het grijnzende gezicht van zijn broer die over de rand van het stapelbed hangt. 'Waar was je, Pepijntje?'
'In... in de lucht. Ik was piloot.'
Noud lacht. 'Brokkenpiloot zeker.'
'Hm. Het ging inderdaad niet helemaal goed. Maar later wel hoor, als ik echt piloot ben.'
'Wil jij serieus piloot worden? Nou, dan mag je eerst nog wel een stukje groeien.'
Pepijn gooit het dekbed van zich af en staat op. 'Later, zei ik toch?' Maar Noud hoort hem niet meer, want hij heeft zijn oordopjes in. Noud loopt bijna de hele dag met oordopjes.
'Jongens, komen jullie eruit?' Mama's stem onderaan de trap klinkt ongeduldig. 'Het is al bijna acht uur.' Vlug grist Pepijn zijn kleren bij elkaar en loopt naar de badkamer. Terwijl het water uit de kraan stroomt denkt hij na over zijn droom. Een ijsbeer boven de wolken, dat kan helemaal niet. In het echt dan. In dromen wel, in dromen kan alles. Dat is leuk en eng tegelijk.
Vandaag is het woensdag en woensdag is juf Elsa-dag. Aan het eind van de morgen heeft ze een verrassing. 'Jongens en meiden, ruim je spullen maar op. We gaan het over iets leuks hebben.'
Iets leuks? Binnen een minuut zit iedereen klaar. Juf Elsa zit op het puntje van haar bureau. Ze wijst naar het digibord. 'We gaan eerst naar een filmpje kijken.'
Er komen twee kinderen in beeld. Het meisje heet Liliane, ze is elf jaar. Samen met haar broertje Fabrice van zes loopt ze elke dag naar hun school in Rwanda. Daar doen ze drie uur over. Drie uur! Liliane vertelt dat ze erg blij is dat er een nieuwe school gebouwd wordt, bij hen in het dorp. Nou, dat kan Pepijn zich wel voorstellen. Stel je voor dat je elke dag zo'n eind moet lopen!
'De school is bijna klaar,' vertelt juf Elsa, 'er zijn alleen nog veel spullen nodig. Daar kunnen wij bij helpen.
'Hoe dan?' vraagt Tess die altijd iets te vragen heeft. Juf glimlacht geheimzinnig. 'Ik dacht aan... een sponsorloop!'
Er klinkt gejoel door de klas. Pepijn trommelt op zijn tafel. Hij heeft er nu al zin in!

'Ga jij trainen voor de sponsorloop?' vraagt zijn buurjongen Levi die ook bij hem in de klas zit. Ze springen samen op de trampoline. Pepijn haalt zijn schouders op. 'Weet ik nog niet. Maar als we morgen die sponsorkaart krijgen, ga ik wel meteen... AU!'

Een sponsorloop voor kinderen in Rwanda. Pepijn had er heel veel zin in om mee te doen. Maar wat een pech! Hij heeft zijn enkel gebroken. Toch zegt juf dat hij sponsors moet zoeken, maar hij kan toch helemaal niet mee rennen?

Het is donderdagmorgen. Pepijn ligt op de bank. Met gips. 'Hoe krijg je het voor elkaar,' zei mama gisteremiddag toen ze hem optilde. Thuis had ze snel een zak met ijsklontjes op de zere plek gelegd. Maar toen zijn enkel na een uur nog dik was waren ze naar de dokter gegaan. En daarna naar het ziekenhuis. Daar kwam hij op de gipskamer terecht. Pepijn strijkt met zijn hand over zijn harde blauwe been.
'Hoi!' Ha, daar is Levi. Hij heeft zijn schooltas nog op zijn rug. 'We gaan een project doen over dromen.'
'Over dromen?' vraagt Pepijn verbaasd.
'Ja. Dromen over de toekomst. Over wat je later wilt worden bijvoorbeeld. En o ja...'
Levi haalt de tas van zijn rug en vist er een geel papier uit. 'Hier, de sponsork... O wacht, je kunt nu natuurlijk niet mee doen.'
Het lijkt of er een zware steen op Pepijns buik valt. Ineens baalt hij nog honderd keer harder van zijn gebroken enkel.
Levi kijkt ook niet blij. 'Ik vind het niks aan als jij niet mee kunt doen.' Het is aardig bedoeld, maar Pepijn wordt er niet vrolijker van. 'Hou jij mijn kaart maar,' zegt hij, maar daar wil Levi niets van weten. Hij legt de sponsorkaart op de salontafel. 'Nou, dan ga ik maar. Morgen kom ik wel weer.'

Als Pepijn zijn buurjongen heeft uitgezwaaid gaat mama's telefoon. Pepijn hoort haar praten. 'Ja goed, ik geef hem wel even.' Ze komt de kamer binnen. 'Vragend pakt Pepijn de telefoon van haar aan. 'Juf Elsa,' fluistert moeder.
Juf Elsa vraagt hoe het met hem gaat, en of hij school al een beetje mist. Ze noemt hem een pechvogel. Dat klinkt in ieder geval anders dan brokkenpiloot.
'En nu maak je je zeker zorgen over de sponsorloop?'
Pepijn knikt, maar dat ziet zijn juf natuurlijk niet. 'Best wel,' zegt hij dan.
'Niet nodig hoor,' meent juf Elsa. 'We bedenken wel iets.'
De hele verdere dag vraagt Pepijn zich af wat dat 'iets' kan zijn. Moet hij water uitdelen? Een verslagje schrijven voor de website? Foto's maken? Bah, het liefst wil hij gewoon rennen, maar ja. Wat zei de dokter ook alweer? Zijn enkel zou volledig genezen, maar het kon wel een paar weken duren. Heeft het wel zin om sponsors te zoeken? Volgens juf Elsa wel. Nou, dan moet hij iedereen die op ziekenbezoek komt maar vragen om een bedrag op de sponsorkaart te zetten.

Het is vrijdag. Pepijn pakt zijn sponsorkaart. Er staan al drie bedragen op, samen goed voor tien euro. Van papa, mama en oma.
'Hoi.' In de deuropening staat Levi. 'Hier ben ik weer. En ik heb iets voor je. Een brief.'
'Een brief?'
'Ja, uit Rwanda. Juf heeft hem voor jou gekopieerd.'
Pepijns ogen gaan langs de regels. Ik doe hard mijn best op school, schrijft Liliane, want later wil ik dokter worden. Gelukkig hoef ik straks niet meer zo lang te lopen. Dan heb ik meer tijd voor mijn huiswerk. De eerste muren van de nieuwe school staan al. Mijn vader helpt mee met de bouw. Mijn moeder doet mee met een programma waarbij je geld kunt sparen en lenen. Ze heeft geld geleend, zodat we een varken konden kopen.
Pepijn zucht. Het leven in Rwanda is wel heel anders dan hier. Stel je voor dat Liliane haar been breekt, is er dan wel een ziekenhuis in de buurt? En hoe moeten ze daar dan komen? Zijn er wel ambulances? Hier is zo veel en daar zo weinig. Maar goed dat ze geholpen worden, die sponsorloop is echt een supergoeie actie! Alleen niet voor hem...

'Mooi hoor.' Juf Elsa wijst naar zijn tekening. Pepijn knikt. Zijn vliegtuig is goed gelukt. MIJN DROOM staat er in grote letters boven. 'Jij wilt vast piloot worden.' Pepijn knikt nog een keer. 'Mijn broer zegt dat ik te klein ben.' Juf Elsa glimlacht. Nu nog wel, maar deze droom is voor later. Zeker weten dat je dan groot genoeg bent. Je bent in de groei.' Pepijn zucht opgelucht. Zie je wel, Noud weet er niets van.

Die middag hangen alle tekeningen aan de muur. Een muur vol dromen, volgens juf Elsa. Ze zit op een hoge kruk voor het bord. 'Ik wil het nog even hebben over onze actie.' Pepijn knijpt zijn lippen op elkaar. De sponsorloop. Over een week al. Hij is blij met zijn loopgips, maar loopgips is geen rengips.
Juf Elsa wrijft in haar handen. 'Ik heb er nog eens goed over nagedacht, maar een sponsorloop lijkt me toch niet zo'n goed plan.' Ineens is de klas vol rumoer. 'Waarom niet?' roept Tess boos. Pas als juf Elsa haar hand omhoog steekt en tot drie telt, wordt het weer stil in de klas. 'Ik heb een ander plan bedacht, een plan waarbij iedereén mee kan doen.' Ze kijkt naar Pepijn.
'We houden geen sponsorlóóp, maar een sponsorró!. Je mag meedoen met je step, je skelter, je skeelers of een rolstoel, als het maar rolt.' 'Gaaf!' roept Tess. Opnieuw praat iedereen door elkaar. 'Top hè,' vindt Levi die naast hem zit. Pepijn knikt. Het is een topplan!

Een week later staat Pepijn klaar voor de start. Nee, hij zit klaar. In een versierde rolstoel. Juf Elsa staat langs de kant, met een toeter aan haar mond. 'One, two, three... GO!' Pepijn pakt de hoepel naast de wielen en duwt zo hard hij kan. Thuis heeft hij flink geoefend. 'Hup Pepijn, hup Pepijn!' Pepijn kijkt om. Daar staat Noud. Wat stoer dat hij gekomen is!
Pepijn duwt nog harder. Niet te snel door de bocht, dat moest hij beloven van de dokter. De kinderen op de skeelers vliegen hem voorbij. De steppers gaan ook veel harder, zij zullen wel veel meer rondjes maken vandaag. Gelukkig hebben zijn ouders het sponsorgeld verdubbeld. 'Omdat het voor jou dubbel zwaar is,' zei zijn moeder. Langs de kant staat iemand met een spandoek. Cool! Rollen voor het goede doel! Het goede doel, denkt Pepijn. Nieuwe schoolspullen voor Liliane en Fabrice, zodat ook hun dromen kunnen uitkomen. Er gaat een vliegtuig over. Later, denkt Pepijn, zit ik daarin. Dan vlieg ik de hele wereld over. Misschien ga ik wel werken voor Rwanda Airlines. Wie weet heb ik dan een collega die Fabrice heet, dat zou grappig zijn. En wie weet komt hij dan dokter Liliane ook wel tegen. Hoewel... een dokter kun je beter niet al te vaak tegenkomen. 'Hup, Pepijn!' Noud ziet rood van het roepen. Pepijn voelt een zweetdruppel over zijn neus glijden. Hij zal zelf ook wel een hoofd hebben als een biet. De vierde ronde, de vijfde, de zevende, de tiende... Over het schoolplein galmt het geluid van een harde toeter. Precies tien rondjes, denkt Pepijn. Als hij over de finish rolt, klinkt er een luid applaus. Juf Elsa steekt twee duimen omhoog. De volgende dag maakt ze bekend hoeveel geld er opgehaald is: bijna duizend euro! Een prachtig bedrag, jongens en meiden. Mijn droom is in ieder geval uitgekomen, hopelijk die van veel kinderen in Rwanda straks ook.
Onthoud het maar goed: Durf te dromen!'

Maak je eigen **muziekinstrument!**

Wist je dat kinderen in Afrika vaak hun eigen speelgoed maken? Bijvoorbeeld met takken, steentjes, plastic of gras. Soms maken ze zelfs eigen muziekinstrumenten zodat ze samen muziek kunnen maken. En weet je? Dat kun jij ook doen!

Dit heb je nodig:
- zeven chipskokers
- tape
- lint of touw
- papier
- lijm
- schaar
- stiften, potloden of verf
- eventueel: glitters of stickers
- drumstokjes (dit kunnen ook takken of (pol)lepels zijn)

1. Versier de chipskokers door er tekeningen op te maken, ze te verven of door er mooie stickers op te plakken. Je kunt ook A4'tjes versieren en die op de kokers plakken.
2. Maak de chipskokers aan de onder- en bovenkant aan elkaar vast met tape.
3. Maak het lint of touw vast aan de trommel en zorg dat dit lang genoeg is om het om je nek te kunnen hangen.
4. Pak de drumstokken erbij en... **trommelen maar!**

KINDERCLUB IN KENIA
Elke zaterdag komen ze bij elkaar, ruim veertig kinderen van de kinderclub in Kenia. Deze kinderclub maakt deel uit van het programma van Red een Kind in dit gebied. De kinderen van de club vertellen enthousiast over hun activiteiten. Zo leren ze het planten van bomen, verbouwen van mango's, tomaten en spinazie en het houden en verzorgen van bijen, koeien, kippen en konijnen. Verder worden er verhalen verteld, samen gelezen, gedanst en gezongen. De club bruist van gezelligheid en enthousiasme. Een van de kinderen vertelt: "Ik ben blij dat Red een Kind hier is. Maar als ze weg gaan zal het voor altijd veranderd blijven want iedereen heeft nieuwe dingen geleerd."

Tips om **geld in te zamelen**

Wil jij geld inzamelen voor Red een Kind? Elke actie, groot of klein, maakt het verschil voor kinderen in armoede. Kies een leuke actie hieronder of verzin zelf een creatieve manier om geld in te zamelen. Als je wilt, kun je hier een eigen actiepagina aanmaken waarmee je je omgeving op de hoogte houdt van je goede doelenactie voor Red een Kind.

1. Verzamel lege flessen, lever deze in bij de supermarkt en doneer het opgehaalde bedrag.
2. Haal geld op met spullen die jou in de weg staan. Verkoop je spullen op Marktplaats of organiseer een rommelmarkt in je kerk.
3. Zamel geld in met auto's wassen. Voordeel: je maakt nog meer mensen blij!
4. Laat de honden uit de buurt uit. Lekker bewegen is gezond! Vraag een dubbel tarief als het regent!
5. Bijna jarig en heb je alles al? Houd een goede doelenactie. Vraag een donatie voor Red een Kind. Dit kun je eenvoudig doen via ons actieplatform.
6. Organiseer een sponsorloop. Zet je zo sportief in voor het goede doel.
7. Geef een dierbaar cadeau! Hierdoor geef je een origineel cadeau voor iemand die alles al heeft en maak je het verschil voor kinderen in armoede. Wat wil je nog meer?!
8. Bak koekjes, cake of taart en verkoop deze aan vrienden, familie of buren.
9. Organiseer een speurtocht voor vrienden, familie of buren.
10. Organiseer een karaokeavond. Nodig je vriendenkring uit en vraag een kleine donatie als entree of houd tijdens de avond een collecte.

Schrijf je eigen **Psalm!**

Er staan prachtige Psalmen in de Bijbel. Soms gaan deze liederen over verdriet of zorgen, maar heel vaak ook over dromen of dankbaarheid.

Als jij een Psalm zou mogen schrijven, waar zou die dan over gaan? Vandaag mag je proberen zelf iets op papier te zetten! Dat kan bijvoorbeeld gaan over een droom die jij hebt, iets waar je dankbaar voor bent of over iets waar je je zorgen over maakt. Schrijf jouw Psalm in het kader hieronder en versier de pagina met tekeningen, stickers of andere knutselspullen. Succes!

TIP! Weet je niet waar je moet beginnen? Neem een bestaande Psalm als voorbeeld en verander de zinnen naar jouw situatie. Bijvoorbeeld: 'De Heer is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets' wordt: 'God zorgt altijd voor mij, ik heb alles wat ik nodig heb.'

Bouw je eigen **Tippy Tap!**

In veel Afrikaanse landen komt water niet uit de kraan. Met een Tippy Tap kunnen kinderen en gezinnen tóch hun handen wassen zonder stromend water! Zo worden ze minder snel ziek.
Bouw net als de kinderen in Afrikaanse landen een Tippy Tap!
Benodigdheden: touw, boom (of een frame van takken), tak, emmer of jerrycan, spijker of schroef en een stuk zeep (of een flesje met daarin vloeibare zeep).

Stappenplan:

Stap 1: Bind een stuk touw aan de emmer en hang de emmer aan een boomtak. Als je zelf een frame maakt van takken: duw twee takken in de grond op ongeveer een meter van elkaar, zorg dat ze stevig staan. Maak een tak tussen deze twee takken vast en hang daar de emmer aan.

Stap 2: Pak nog een stuk touw en bind dat ook vast aan de emmer. Laat het touw naar beneden hangen en bind het onderaan vast aan de tak. De tak moet een beetje schuin komen te staan en raakt maar aan één kant de grond.

Stap 3: Steek de spijker of schroef vast in het stuk zeep en bind daar een touwtje aan. Hang het stuk zeep naast de emmer. Heb je een flesje met vloeibare zeep? Knoop dan hier een touwtje omheen en hang het naast de emmer.

Stap 4: Vul de emmer of jerrycan met water.

Stap 5: Als je nu op de tak stapt, kiept de emmer om en kun je je handen wassen.

Wauw!

Je hebt dit prachtige doeboek van Red een Kind gekregen. Genoeg te lezen, knutselen en kleuren dus! Maar... wat is Red een Kind eigenlijk? Wat doen we en waarom? We vertellen het je graag!

Red een Kind is een christelijke organisatie. Ons kantoor zit in Zwolle, maar we werken in Burundi, DR Congo, India, Kenia, Malawi, Oeganda, Rwanda, Somalië en Zuid-Soedan. In deze landen wonen veel kinderen die arm zijn. Dit betekent dat ze bijvoorbeeld maar één keer per dag iets kunnen eten, dat ze niet naar school kunnen of dat ze een paar uur moeten lopen als ze naar de dokter willen.

Dit moet veranderen, vinden wij. Daarom kun je via Red een Kind een kind sponsoren. En weet je wat het mooie is? Dat geld gaat meteen naar een heel dorp! Red een Kind gelooft namelijk dat je het best in je eigen omgeving kunt opgroeien. Daarom gaan mensen in projecten van Red een Kind zélf aan de slag in hun eigen dorp. Ze leren hoe ze meer geld verdienen, waarom school belangrijk is of hoe ze een moestuin aanleggen. Als ouders dit leren, kunnen ze beter voor hun kinderen zorgen.

Op deze manier krijgen kinderen in armoede of in nood, hun familie én hun hele omgeving een toekomst! Wil je ook helpen?

Red een Kind is ervan overtuigd dat God ouders en kinderen aan elkaar geeft en dat thuis de beste plek is om op te groeien. Ons doel is dat na zeven jaar kinderen en families zelfstandig verder kunnen zonder onze hulp.